

ת"פ 19655/11/17 - מדינת ישראל נגד ברוך זוארץ

בית משפט השלום בראשון לציון

08 ספטמבר 2019

ת"פ 19655-11-17 מדינת ישראל נ' זוארץ

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
ברוך זוארץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יוסף בן יהונתן

ב"כ הנאשם עו"ד ערן אמרני

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות של התחזות לאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), זיוף, לפי סעיף 418 לחוק, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 28.7.2016, בדרך שאינה ידועה למאשימה, הגיע לידי הנאשם דרכונו של אדם אחר, והנאשם זייף את הדרכון באמצעות אחר, באופן בו החליף את תמונת האחר בתמונתו שלו, זאת על-מנת לאפשר לו לצאת את הארץ על אף קיומו של צווי עיכוב יציאה מן הארץ שעמדו כנגדו. ביום 22.7.2016, יצא הנאשם את גבולות הארץ בהציגו את הדרכון תוך התחזות לאדם האחר, וביום 13.9.2016, חזר לארץ בהציגו את הדרכון באותו אופן.

במסגרת ההסדר הדיני בין הצדדים הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, מחוות דעת שהתקבלה בעניינו נמצא שהוא אינו מתאים לבצע עבודות שירות.

בטיעוניו לעונש הפנה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות, לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, לתכנון שקדם למעשה. ב"כ המאשימה הגיש 2 החלטות של בית המשפט המחוזי מרכז - לוד בהן הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות, בנסיבות דומות.

בשים לב לפסיקה ולמעשיו של הנאשם, עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי הנע בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל, למשך שנה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה להודאתו של הנאשם, לחיסכון בזמן השיפוטי ומנגד, לעברו הפלילי המכביד הכולל 10 הרשעות בעבירות מגוונות.

עוד הוסיף שלאחר שנמצא שהנאשם אינו מתאים לרצות עונש של עבודות שירות, יש למקמו בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם העונשי ולהטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל, קנס ומאסר על תנאי. מטעם המאשימה הוגשה פסיקה אליה אתייחס בהמשך גזר הדין.

מנגד, ביקש ב"כ הנאשם לאבחן את הפסיקה שהוגשה. לדבריו הנאשם יצא מן הארץ לאחר תקופה בה ישב במאסר ולאחר מספר שנים שלא עזב את הארץ. עוד הוסיף כי היציאה מהארץ הייתה חשובה לנאשם, שהינו אדם שומר מסורת שיצא לצורך ביקור במקומות קדושים. מאחר ומדובר בעבירה מסוג עוון בשים לב לנסיבות ביצועה, טען ב"כ הנאשם שהנזק שנגרם לנאשם הינו ברמה נמוכה, בפרט כאשר הנאשם יצא מהארץ וחזר לאחר מספר ימים.

בעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם טען ב"כ הנאשם להעדר עבר רלבנטי וכן ציין שהרשעותיו של הנאשם הינן ישנות כאשר בחמש שנים האחרונות לא הוגשו כנגדו כתבי אישום מלבד כתב האישום הנוכחי.

לדבריו, בשנים אלה ערך הנאשם שינוי משמעותי בחייו, הוא אבא לשלושה ילדים, משלם מזונות לשתי נשים וכיום עובד במרכול.

עוד הוסיף שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה כאשר לדבריו עזב את דרך הפשע, חי בשנים האחרונות בתל אביב. הנאשם ביקש לעשות כל שניתן על מנת שלא להשיבו בין כתלי הכלא, דבר שמבחינתו יתפרש כ"חזרה אחורה". עוד ציין הנאשם שלהערכתו נמצא לא מתאים לעבודות שירות בגלל עברו. בשל כל אלו ביקש הנאשם שייגזר עליו עונש של מאסר על תנאי ארוך ככל שניתן ולהסתפק בעונש זה.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם זכותה של המדינה לקבוע את הנכנסים והיוצאים בשעריה, כמו גם הצורך לפיקוח על צווי היציאה מהארץ הניתנים על ידי בתי המשפט ורשויות המדינה האחרות. בעפ"ג (מרכז לוד) 4149-04-16 מדינת ישראל נ' כחלון ירון (28.6.16) (להלן: ענין כחלון) נקבע שיש בעבירות מסוג העבירות בהן הורשע הנאשם "משום פגיעה ממשית בסדרי החוק והשלטון, במסגרתם לא זו בלבד שזייף מסמכים רשמיים של המדינה, אלא אף עשה בהם שימוש תוך אכיפת צווי עיכוב יציאה מן הארץ אשר ניתנו נגדו בשלושה תיקים שונים, תוך זלזול במערכת אכיפת החוק".

ככל שהדבר נוגע בנסיבות ביצוע העבירה יש לתת את הדעת שמדובר בעבירות מתוכננות, קרי שלצורך יציאה מהארץ

הצטייד הנאשם בדרכון שזויף באמצעות אדם אחר באופן בו הוחלפה תמונתו של האדם האחר בתמונתו של הנאשם. עוד יש לתת את הדעת לעובדה שלאחר שהנאשם יצא מן הארץ הוא חזר לאחר כחודש וחצי.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה מצביעה על קשת של עונשים שניתנו לנאשמים זאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה. על האבחנה בין סוגי הנאשמים ונסיבות ביצוע העבירות עמדתי בגזר הדין שניתן בת"פ 30647-11-16 מדינת ישראל נ' אור כהן (21.11.18), שם מצאתי שבמקרה בו נאשם יצא מן הארץ תוך זיוף דרכון, נגזר עליו, על פי רוב, עונש מאסר בעבודות שירות לכל הפחות. יש לציין שבמקרים בהם נמצאו נאשמים כלא מתאימים לביצוע מאסר בעבודות שירות, או כאשר היה מדובר בנסיבות מחמירות אחרות, הסתיים עניינם של אותם נאשמים לעיתים בעונש של מאסר בפועל (ראו ת"פ 56014-03-18 (ראשל"צ) מדינת ישראל נ' ברזאני (18.2.19)). עוד ניתן להפנות לשתי החלטות שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי מרכז לוד. האחת בעניין כחלון, בו אישר בית המשפט המחוזי מתחם עונשי שנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל כאשר בסופו של יום התקבל ערעור המדינה על קולת העונש לנאשם שיצא מהארץ בניגוד לשלושה צווי עיכוב יציאה מהארץ ושהוצאו נגדו במסגרת תיקי הוצאה לפועל, כאשר הוא משתמש בדרכון של אדם אחר ובו תמונתו שלו. באותו מקרה היה מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי והוטל עליו עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. יש לציין שבאותו מקרה הורשע הנאשם בשתי עבירות של שימוש בדרכון מזויף, הפרת הוראה חוקית והתחזות לאדם אחר, ובעבירה אחת של זיוף דרכון.

נוסף על כך ניתן ללמוד על מדיניות הענישה גם מעפ"ג (מרכז לוד) 14621-11-17 בצלאל נ' מדינת ישראל (16.1.2018), בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של גניבה, שימוש בדרכון מזויף, התחזות כאדם אחר והפרת הוראה חוקית. על אותו נאשם נגזר בבית משפט השלום עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. רמת ענישה זו אושרה על ידי בית המשפט המחוזי בשינויים קלים שאינם רלבנטיים לענייננו. יש לציין שעיון בגזר הדין של בית המשפט השלום באותו עניין מלמד שעבירת הגניבה באותו מקרה, עניינה היה גניבת הדרכון ומכאן שמדובר בגניבה הרלבנטית למעשה הזיוף שבוצע בהמשך. עוד יש לציין שאותו נאשם השתמש בדרכון המזויף 4 פעמים במהלך השנים 2015 ו-2016.

אציין שפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם הינם פסקי דין וגזרי דין שניתנו לפני מספר שנים, כאשר מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה הייתה שונה.

נוכח כל האמור אני קובע שמתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, וקיבל אחריות על מעשיו.

מנגד, יש לתת את הדעת לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל 10 הרשעות קודמות שעניינן מגוון עבירות בתחום הרכוש, איומים, הונאה בכרטיס חיוב, הפרת הוראה חוקית, עבירות נשק ועבירות סמים. הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר, הארוך שבהם תקופה של 14 חודשים. מנגד יש לתת את הדעת לכך שהרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2014 בעבירה של הפרת הוראה חוקית בגינה נדון לעונש מאסר של 30 יום.

לדברי הנאשם בשנים האחרונות הוא מנסה לשקם את חייו, עזב את דרך הפשע, עובד במרכול ומשלם מזונות לשתי עמוד 3

נשים.

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור אני סבור שעל רקע עברו הפלילי של הנאשם ובשים לב למעשים המיוחסים לו ולפסיקה הנוהגת, לא ניתן לסיים את עניינו של הנאשם מבלי להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, שכן בהטלת עונש שאינו כולל רכיב זה יהיה כדי להעביר מסר מוטעה הן לנאשם והן לציבור בכללותו.

יחד עם זאת מצאתי להתחשב בהודאתו של הנאשם, בחלוף הזמן מיום ביצוע העבירה ועד היום (שלוש שנים), ולעובדה שמלבד עבירה זו הנאשם עושה כל שביכולתו על מנת להימנע מביצוע העבירות, משימה שאני מניח שאיננה פשוטה לבעל עבר פלילי כשל הנאשם. עוד אני סבור שבשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, ולפנייתו לבית המשפט בהקשר זה, יש כדי להביא לצמצום משך השהייה שלו בין כתלי הכלא. יובהר שלולא הנסיבות הללו, היה מוטל על הנאשם עונש מאסר לתקופה ממושכת יותר.

נוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך חודש. לבקשת הנאשם הוא יחל לרצות את עונש המאסר ביום 27.10.19 בשעה 09:00. במועד זה יתייצב הנאשם בכלא ניצן או בכל מקום אחר שייקבע על ידי שב"ס, כאשר הוא מצויד בתעודת זהות ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם מיון מוקדם מול גורמי שב"ס.

2. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

3. קנס בסך ₪ 2,500 או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1.11.19.

טלפון נייד יושב לנאשם, ככל שטרם הושב לו בעבר.

ניתן צו כללי ליתר המוצגים, ככל שישנם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' אלול תשע"ט, 08/09/2019 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

הוקלדעלידיאוראלפרץ